

IN DE SPIEGEL

Elke week houden we een regio- of stadgenoot een spiegel voor. Wat ziet hij of zij? Bevalt het spiegelbeeld?

INEKE INKLAAR

Willy van Egdom, bestuurder Bartholomeus

Ik ga voorbij, ouderenzorg niet

Als ik in de spiegel kijk, zie ik

„Iemand die ik steeds beter ben gaan leren kennen. In tegenstelling tot vroeger kijk ik nu naar wat er is. Dan denk ik: het is goed zo. Ik ben samengevallen met wie ik ben.”

Bartholomeus Gasthuis

„Toen ik in januari 2007 als bestuurder/directeur startte bij dit huis, ben ik gaan luisteren: wat willen de Utrechtse ouderen eigenlijk? Wat is hun vraag en wat is de vraag achter die vraag. Zo is het idee ontstaan om niet alleen zorg te bieden aan de bewoners, maar ook aan oudere binnenstadbewoners. Na een uitgebreide verbouwing is hiervoor het Huis in de Wijk gerealiseerd. Dat de regels niet altijd pasten bij wat ik wilde, ontdekte is pas later. Eigenlijk ben ik nogal naïef gestart als je het zo bekijkt. Voordeel is wel dat we nu iets ongebruikelijks hebben gerealiseerd waar veel behoefte aan is: een plek voor ouderen in hartje stad.”

Geloof

„Ik ben in Scherpenzeel opgegroeid, zwaar gereformeerd. Op zondag twee keer naar de kerk, hoedje op. Niet opmaken natuurlijk, op de fiets naar het Van Lodenstein College. Als ik van huis ging, had ik een lange rok aan. Maar ik had een broek in mijn pukkeltje. En was jaloers op vriendinnen die op zondag naar het zwembad mochten. In die kringen was de loopbaan voor een meisje: trouwen en kinderen krijgen.”

‘Kom hier nu maar genieten van je noeste arbeid’

Solidariteit

„Bij het Bartholomeus hebben we in het Huis in de Wijk Utrechtse voor Utrechtse bedacht: wie iets bij ons koopt - bijvoorbeeld het Utrechtse voor Utrechtse menu of een verblijf in het zorghotel - betaalt mee voor mensen die het minder goed hebben. Zoals dat in de middeleeuwen in het gasthuis ook het gebruik was.”

Aandacht

„Veel ouderen zijn eenzaam. Of ziek. Of verdrietig. Of arm. Daar kan onze samenleving niet mee omgaan. Alles moet immers perfect zijn. En leuk. Maar dat kan niet altijd. Ongelukken kan ik niet gelukkig maken. Waar ik op stuur, is dat ouderen bij ons ondersteuning krijgen en kunnen genieten. Daarom organiseren we bijvoorbeeld muziekavonden, bieden we ze met kerst een diner aan met witte tafelkleden en tinkelende glazen. Daarom besteed ik aandacht aan de inrichting: het budget is hetzelfde als elders maar ik zoek net zo lang tot ik dé juiste meubels heb gevonden. Als je het terugbrengt tot de kern heeft het allemaal te maken met aandacht.”

‘Mijn ouders waren trots, dat doet mij ook goed.’ FOTO SHODY CAREMAN

Geschiedenis

„Bij mijn werk heb ik sterk het gevoel: het draait niet om mij. Ik hoef ook niet te beginnen. Integendeel. Ons huis bestaat 600 jaar. Dat is een doorgaande lijn die ik niet mag verbreken. Daarom moet ik vooral stil zijn en zeer behoedzaam omgaan met dit prachtige erfgoed.”

Natuur

„Ik woon in Tull en 't Waal. Het rivierengebied is een streek van grote luchten. Prachtig. Je moet daar wel tegen je eigen gezelschap kunnen. Bij mist, bij regen - de natuur is hier altijd even mooi. We zien de zon op-

komen en ondergaan; mijn zoon weet hoe kalfjes geboren worden. Als ik uit mijn werk langs de Lek naar huis rijd en ik zie het water glinsteren... dat is rust.”

Familie

„De verbinding tussen jong en oud vind ik belangrijk. Op een zondag kwam ik in het Bartholomeus en zag een kind over de balustrade hangen. Mijn eerste gedachte was: wat gevaarlijk. Mijn tweede: wat is er voor kleintjes die op bezoek komen eigenlijk te doen? Niets. Maar oma vindt het wel heel fijn als ze langskomen. Daarom is er nu een

brasserie inclusief Wii en een tv met dvd's. Ook is er op zondag een buffet met muziek zodat kinderen graag komen. Ik ben vroeg het huis uitgegaan, had een zucht naar vrijheid. Mijn familie is op haar manier met mij meegegroeid. Mijn ouders waren op de open dag na de opening. Ze waren trots; dat doet mij ook goed.”

Bezinning

„Ik doe aan zen, bezinning die sterk de nadruk legt op concentratie en meditatie. Boeddhist zal ik mezelf niet noemen. Ook heb ik me een aantal keren teruggetrokken in een

Paspoort

Geboren: Willy van Egdom
Opleiding: operatieassistent, management opleidingen, Executive MBA Nyenrode.
Loopbaan: OK-assistent, hoofd OK AZU, manager OK-centrum UMCU, stafraad van bestuur UMCU, bestuurder Bartholomeus Gasthuis.
Privé: getrouwd, één zoon.

klooster. Zonder prikkels van buitenaf blijft alleen de kern over, leer je jezelf kennen.”

Geld

„De ouderenzorg wordt onbetaalbaar, dat zie ik ook wel. Maar dan komt de oude Willy boven, die wil knabbelen aan structuren die niet deugen.

Met rijkdom is niets mis, zolang mensen het maar sociaal bewogen inzetten. Iemand kan bij ons een zaal huren, dan rinkelt de kassa voor het huis. En soms moet je de marktprijs betalen. Bij ons zorghotel bijvoorbeeld, maar dan kan een gast ook 24 uur per dag aan het alarmkoord trekken waarna een verpleegkundige komt. Aan de andere kant: als ik hoor dat mensen uit de Zeven Steegjes niet bij ons naar binnen willen omdat het te chic is... Dan denk ik: je hebt je leven hard gewerkt, kom hier nu maar genieten van de vruchten van je noeste arbeid.”

Angst

„Als kind was ik bang voor verdoe-men. Ik heb als het ware de hel overleefd, ben nu niet bang meer. Dus kan ik genieten, van reizen naar verre buitenlandse bijvoorbeeld. Netwerken voor het Bartholomeus, prima. Fondsen werven, prima. Maar ik vind het niet prettig om in het middelpunt te staan. Of beter: niet gepast. Ik ga voorbij, de ouderenzorg niet.”

Gemeenschap

„De week van de Tour de Schalkwijk, de fietstocht waaraan mijn zoon dit jaar voor het eerst mee mocht doen, is voor mij een voorbeeld van hoe een gemeenschap kan functioneren. Heel het dorp staat dan op z'n kop; alle kinderen van 9 tot 12 zijn er druk mee. Al die jongeren en volwassenen die zich inzetten: de sponsors, de ploegleiders, de wegafzetters - dat is zó ons dorp. Dat is genieten.”

En verder ?

„Doen wat me te doen staat: de vraag van ouderen in de stad Utrecht zo goed mogelijk beantwoorden. Bij het Bartholomeus Gasthuis ben ik nog lang niet klaar: het gebouw is af. Nu gaat het om de inhoud: de (binnenstads)bewoners zorgeloos verzorgd oud laten worden. Een mens heeft maar één leven gekregen, dat moet je optimaal benutten.”